

Arrest

nr. 83 064 van 15 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 5 november 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 september 2011 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 november 2011 met referentnummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 april 2012.

Gelet op de beschikking van 5 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. ARMELLE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten te beoordeling van de zaak

Op 29 oktober 2009 dienen de verzoekende partijen, van Filipijnse nationaliteit, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 12 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 27 augustus 2011 stellen de verzoekende partijen tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad stelt bij arrest nr. 68 772 van 19 oktober 2011 de afstand van het geding vast.

Op 13 september 2011 geeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aan dat de beslissing van 12 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt ingetrokken.

Op 13 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tevens een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 7 oktober 2011 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 30/10/2009 bij de burgemeester van 1180 UKKEL door A., A. M.(...) geboren te Legazpi City (...)1976 + partner: A., C. V.(...) (°(...)1975) en kind: A., C. J.(...) (°(...)1999); allen: onderdaan van Filippijnen, verblijvende(...), in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING

Rekening houdende met de uitgestippelde criteria en de daaraan gekoppelde voorwaarden in de instructie van 19/07/2009 van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr.M.Wathelet. Rekening houdende met het arrest van de Raad van State nr.198.769 van 9 december 2009 die de instructie dd.19/07/2009 betreffende de toepassing van het vroegere art.9, lid 3 en van art.9BIS van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 heeft vernietigd.

Rekening houdende met de verklaring van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr.M.Wathelet op 11 december 2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van State:

'De Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid bevestigt, met in acht name van het arrest, dat de gedragslijnen (criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven.' "Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden."

"In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid. Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen, blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden."

Betrokkenen wensen in aanmerking te komen voor de richtlijn van 19/07)2009 en roepen criteria 2.8A + 2.8B in.

Wat criterium 2.8A betreft (duurzame lokale verankering — ononderbroken verblijf van ten minste 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag — voor 18/03/2008 een wettige verblijfstitel in België of geloofwaardige pogingen hebben ondernomen om een wettige verblijfstitel in België te bekomen), dient te worden vastgesteld dat betrokkenen niet beantwoorden aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in dit criterium.

Zo verblijven betrokkenen geen vijf jaar onafgebroken in het Rijk voorafgaand aan hun huidige aanvraag dd.27/10/2009 (5 jaar te rekenen vanaf 15/12/2009).

Mevrouw kwam België binnen met een visum C ambtshalve afgeleverd te Manilla op 18/06/2009. Mevrouw legt weliswaar bewijzen voor dat ze voorheen reeds op bepaalde momenten in België verbleef (zie bijvoorbeeld de geboorte van het kind A., I. C.(...) op (...)2005 te Brussel), maar de nieuwe binnenkomst in 2009 vormt duidelijk een onderbreking in haar verblijf in België gezien ze is teruggereisd naar de Filippijnen om op 09/06/2009 een visumaanvraag in te dienen.

Haar zoon A., C.J. (...) is later (november 2009) met een visum C afgereisd om zijn moeder te komen vergezellen in België.

De man A., C. V.(...) zou volgens getuigenissen van vrienden in België voor het eerst aangekomen zijn in augustus 2003, maar legt onvoldoende sluitende bewijzen voor om een onafgebroken verblijf van 5 jaar in het Rijk voorafgaand aan de aanvraag aan te tonen. Hij legt abonnementen voor van het openbaar vervoer (voor de periodes juli 2004-maart 2005 en januari-april 2006 en voor de maanden juli en augustus 2007 en februari 2008), een brief met verzoek tot betaling premies DELA uitvaartverzekering dd.04/07/2005, een bankuittreksel, een bevestiging van het afsluiten van een abonnement coditel dd.11/01/2006, een inschrijving voor het volgen van Nederlandse lessen in het schooljaar 2008-2009 (geplande lessen van 09/09/2008->29/01/2009) alsook enkele getuigenissen van vrienden. Er worden geen andere bewijzen van aanwezigheid voorgelegd. De voorgelegde bewijzen dekken niet de ganse periode van 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag. Zo worden geen bewijzen voorgelegd om te kunnen vaststellen of betrokkene daadwerkelijk onafgebroken in België verbleef oa. begin 2007 en van feb 2008-sep 2008 en tussen jan 2009-september 2009. De kopie van het voorgelegde paspoort is niet volledig en laat ons niet toe om vast te stellen of hij het Rijk niet heeft verlaten in de 5 jaar voorafgaand aan zijn aanvraag.

Betrokkene komen evenmin in aanmerking voor het ingeroepen criterium 2.8B (duurzame lokale verankering ononderbroken verblijf in het Rijk sinds 31 maart 2007- modelarbeidsovereenkomst-mogelijkheid om een arbeidskaart B te verkrijgen) daar gebleken is dat mevrouw pas sinds medio 2009 opnieuw op onafgebroken wijze in België verblijft.

De man legt zoals hierboven reeds aangehaald onvoldoende sluitende bewijzen voor om een onafgebroken verblijf in het Rijk sinds 31/03/2007 te bewijzen.

De door betrokkenen aangehaalde elementen van integratie, het werkverleden van mevrouw in België, de kennis van het Nederlands, hun werkbereidheid, de opgebouwde sociale banden en het schoolgaan van het kind in België kunnen niet weerhouden worden als grond voor een regularisatie/machtiging tot verblijf. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dci.19/07/09 en die moeten vervuld zijn. Derhalve dient de aanvraag te worden verworpen.

Mevrouw en het oudste kind zijn momenteel in het bezit van een bijzondere verblijfskaart voor vreemdelingen geldig tot 26.10.2011 en afgeleverd door de FOD Buitenlandse Zaken."

2. Over de gegrondheid

2.1 In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de "criteria 2.8A en 2.8B van de instructie van 19 juli 2009".

Ter adstruering van dit enig middel zetten de verzoekende partijen in hun verzoekschrift het volgende uiteen:

"Als middel werpt de verzoekende partij schending op van criteria 2.8A en 2.8B van de instructie van 19 juli 2009.

Aangezien verzoekende partij zich op criterium 2.8A en 2.8B beroept van de instructie van 19.07.2009 om geregulariseerd te worden omwille van zijn duurzame lokale verankering.

Dat criterium 2.8A voor regularisatie terzake als voorwaarden stelt:

- Het tijdens tenminste 5 jaar ononderbroken in België verblijven voorafgaand aan de regulariseringsaanvraag (in casu de voormelde tweede regularisatieaanvraag);
- Voor 18 maart 2008 minstens geloofwaardige pogingen ondernomen hebben om in België een wettig verblijf te bekomen;
- Het aantonen van een lokale verankering in België (Sociale banden, schoolloopbaan en inburgering kinderen, werkverleden en werkbereidheid).

Dat criterium 2.8B voor regularisering terzake als voorwaarden stelt:

- Het ononderbroken verblijven voorafgaand aan de indiening van de regulariseringsaanvraag sinds tenminste 31 maart 2007;
- Het aantonen van een duurzame lokale verankering in België;
- Het beschikken over een model-arbeidscontract (min. een jaar of onbepaalde duur, verloning niet lager dan wettelijk minimumloon).

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat dhr. A.(...) niet aan deze voorwaarden zou voldoen werd de tweede regularisatieaanvraag van dhr. A.(...), mede namens zijn gezinsleden, ten onrechte als ongegrond afgewezen.

De vaststelling door de Dienst Vreemdelingenzaken als zou dhr. A.(...) niet in aanmerking komen voor de voormelde criteria 2.8A en 2.8B van de instructie van 19 juli 2009 stemt niet overeen met de geattesteerde feiten: het vervuld zijn van het vereiste van het ononderbroken verblijf (sinds 2003), de duurzame lokale verankering, de geloofwaardige pogingen om in België een wettig verblijf te bekomen, en een sterke bereidheid tot het verrichten van voltijds werk in de huishoudsector.”

2.2 Inzake de aangevoerde schending van de “criteria 2.8A en 2.8B van de instructie van 19 juli 2009”, voeren zij in hun verzoekschrift aan niet akkoord te gaan met de motivering in de bestreden beslissing dat zij niet in aanmerking komen voor toepassing van de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. De verzoekende partijen stellen zich op voormelde criteria te hebben gebaseerd omwille van hun duurzame lokale verankering. Na het aanhalen van de voorwaarden voor regularisatie die in voormelde criteria voorop worden gesteld, betogen de verzoekende partijen dat de vaststelling van de verwerende partij dat de eerste verzoekende partij niet in aanmerking komt voor toepassing van deze “criteria 2.8A en 2.8B van de instructie van 19 juli 2009” niet overeenstemt met de geattesteerde feiten, waarbij zij duiden op het voldoen aan de aangehaalde voorwaarden, alsmede op de door hen aangehaalde elementen van integratie. Zij voegen hiertoe in bijlage bij hun verzoekschrift een stukkenbundel toe.

In tegenstelling tot de bestreden beslissing alwaar wordt gesteld dat de verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor toepassing van de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie, voeren de verzoekende partijen in het verzoekschrift bijgevolg uitsluitend aan dat zij hieraan wél voldoen en wél in aanmerking komen om te worden geregulariseerd. Deze criteria 2.8A en 2.8B, werden geïntroduceerd door de vernietigde instructie van 19 juli 2009. De Raad stelt daarbij vast dat het gehele betoog van de verzoekende partijen tot doel heeft een toepassing van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, meer in het bijzonder van het criterium 2.8A en 2.8B, te verkrijgen. Haar argumentatie beperkt zich tot het bekritisieren van de wijze waarop deze instructie werd toegepast.

Ter terechtzitting van 25 april 2012 wordt middels het verwijzen naar de aan de verzoekende partijen toegezonden beschikking in toepassing van het artikelen 39/73 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk gewezen op de rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake de vernietigde instructie en wordt de verzoekende partijen, naar aanleiding van hun verzoek tot horen van 2 april 2012, gevraagd wat hun standpunt ter zake is. De verzoekende partijen stellen dat zij het vertrouwensbeginsel geschonden achten.

De verzoekende partijen hebben een aanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Verweerder oordeelt in de bestreden beslissing dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet dus niet wordt toegekend aan verzoekers. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009 omdat deze instructie *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt”*.

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat artikel 9bis van de vreemdelingenwet geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermag de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie.

Uit hetgeen voorafgaat, volgt dat *in casu* het gehele betoog van de verzoekende partijen inzake de schending van het door haar aangehaalde enig middel, dat een toepassing van de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 vooropstelt, niet dienstig is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 700 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS